272

உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்
ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேசுவரர்

OFFICE OF THE REGIST
16 JAN 1915
MADRAS

அஷ்டமிப் பிரதக்ஷிண மான்மியம்

மதுராபுரிவாசியாகிய
இ. இராமசாமி பிள்ளை யென்று வழங்கிய
ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையவர்கள்
மொழி பெயர்த்ததைக்கொண்டு,

மேற்படியார் பேரரும் மாணாக்கருமாகிய
மதுரைத் திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் ஆதீனவித்துவான்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள்
ஆஞ்ஞைபின்படி,

மதுரை பேலபாசி வீதி
ஸ்ரீ குமரன் திருவருட் சங்கத்தினரால்
மதுரை
ஸ்ரீ ராமாநுஜம் அச்சுயந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆனந்த ௵ மார்கழிமீ
1914.

O23:38.2195
M14
171690

உ

கணபதி துணை

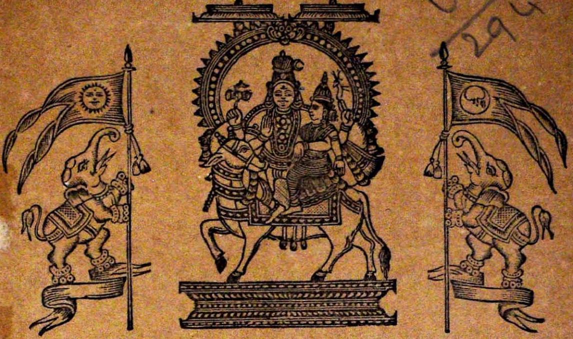

609
294.551

அண்ணலாலவாய் நண்ணினான்றனை
எண்ணியேதொழத் திண்ணமின்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்கந்த புராணத்திலே, பிரம சங்கிதையிலே, முப்பத்து நான்காம்
அத்தியாயத்திலே, குரு கீதையிலே, சிவபிரான் உமாதேவி
யாருக்கு அருளிச் செய்ததாக ஒரு ஆசாரியர்
மாணாக்கன்பொருட்டு அருளிய

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வராள்

அஷ்டமி பிரதக்ஷிண மான்மியம்.

ஸ்ரீமது அகண்ட சச்சிதானந்த சாக்ஷாத்கார சுத்த சாட்குண்ணிய பரிபூரணராகியும் நின்மல நிற்குண நிட்கள நிராலம்ப நித்தியானந்தராகியும் சிருஷ்டிதிதி சம்மார திரோபவ அனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிருத்திய விளையாட்டையுடையராகியும் எவ்வெவர்களுஞ் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்ப சுக துக்கங்களையருத்தி முடிவிற்பரமது திருவடி நிழலிற் சேர்த்தருளுஞ் சிவகாருண்ணியரான

சிவபெருமான். விராட் புருஷனுக்குத் துவாத சாந்தஸ்தானமாகக் கொள்ளப்பெற்ற மதுரையம்பதியிலே, பரம குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது, உமாதேவியார் வணங்கி, சுவாமீ! "உயிர்கள் கருப்பத்திலே தங்கிப்பிறப்பதும் பின்பு இறப்பதும் பெருந்துன்பத்திற்கும் பெரும் பயத்துக்கும் ஏதுவாதலால், இப்பிறப்பிறப்புக்கடலைக் கடந்து முத்திக்கரையை அடைதற்கும், மறைவாகவும் வெளியாகவுஞ் செய்யப்பெற்ற பாவங்களை எளிதாகக் களைதற்கும் உரிய உபாயத்தை அருளிச்செய்யவேண்டும்" என்று உயிர்களின்மீதுள்ள கருணையினாலே சிவபிரானிடத்தே விண்ணப்பஞ்செய்ய. அதற்கு அச்சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். எங்ஙனமெனில், ஹேதேவி, நம்முடைய மகாதேவ சப்தத்தை உச்சரித்தலால் பெருங்கொடும் பாவங்களெல்லாங்கெடும். நம்மைப்பூசித்ததனாலும், நம்மையுணர்த்தும் ஆசாரியன் அடிமலரை வணங்குதலாலும் நெருப்பிட்டபஞ்சுப்பொதிபோலப் பாவங்கள் கெட்டொழியும், இன்னும் பெரும் பாதகங்களும் பிறவியும் போதற்குரிய உபாயம் வேதத்திற்கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது?

சம்பூத்தீவின் மத்தியில் மேருமலை உள்ளது. அம்மேருமலையின் நாற்புறத்தும் நான்குமலைகள் உள்ளன. அம்மேருமலைக்கும் சூழவிருக்கு மலைகளுக்கும் இடையேயுள்ள வெளிக்கு இளாவிருத கண்டமென்று பெயர். அதற்குத் தெற்கிலுள்ள நிடதமலை கீழ்கடல் மேல்கடல்களைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குத் தெற்கே அரிவருடமென்கிற கண்டம் இருக்கிறது. அதற்குத் தெற்கே ஏமகூடமென்கிற மலை நிடதமலை போலவேயிருக்கிறது. அதற்குத் தெற்கே கிம்புருடவருடமென்கிற சிறந்த கண்டம் இருக்கிறது. அதற்குத் தென் பாகத்தில் மலைகளிற் சிறந்த இமயமலையிருக்கிறது. அம்மலையில் இமவான் என்னும் மலையரசன் மேனை யென்னு மனைவியோடிருந்தான். அவ்விருவரும் உமாதேவி சமேதராகிய பரமசிவனை உணர்ந்து அப்பெருமான்மாட்டமர்ந்த இருதயகமலத்தோடு கூடியவர்களாயிருந்தார்கள்.

அப்பொழுது சிவபக்தரும் யோகியும் தவமுநிவருள்ளே சிறந்தவருமான துர்வாசமுநிவர், அவ்விமயமலையில் அமர்ந்தருளிய கேதார

நாயகரைப் பூஜைசெய்வதற்கு வந்தார். அங்ஙனம் வந்த முனிவரைச் சிவத் தியானமுள்ள மலையரையனும் மேனையும் வணங்காமல் மலைபோல அசையாது சும்மாவிருந்தனர். உடனே அம்முனிவர் கோபங்கொண்டு, அவ்விருவரையும் நோக்கி, "உங்களுக்கு மானுடப்பிறப்பு உண்டாகக்கடவது" என்று சபித்துவிட்டனர். அப்பொழுது பயத்தினாலே மனைவியோடு மலையரையன் அம்முனிவரர் பாதங்களிலே விழுந்து வணங்கி எழுந்து பிரார்த்தித்தபொழுது, அம்முனிவர் கருணைகூர்ந்து மகிழ்ந்து, அம்மலையரையனை நோக்கி, "பூமியிலே, சிவபத்தியிற் சிறந்த ஒரு அரசனுக்கு நீ புத்திரனாகப் பிறக்கக்கடவாய். உன்னுடைய பிதாவுக்குச் சமமான வம்மிசத்திலே உன்னுடைய பத்தினிக்கும் மனிதப்பிறப்பு உண்டாகக்கடவது. நீ அநேக சோமயாகங்களினாலே சிவபிரானை ஆராதித்து, மேனையை விவாகம் பண்ணி இல்லறத்திலிருந்து, தொண்ணூறொன்பது அசுவமேதயாகம் செய்து பின்பு புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்யும்போது, சிவாஞ்ஞையினால், சிவபெருமான்றிருமேனிப்பாதியில் அமர்ந்தவரும் சித்ரூபருமான உமாதேவியார், அக்கினி குண்டத்தினின்று தோன்றி உனக்குப்புத்திரியாராக ஆவர். சிவபெருமான் அப்புத்திரியாரைத் திருமணம்புரிந்து, உனக்கு மருகரும் பாண்டிய ராஜருமாவர். அங்ஙனம் மகிமையோடு சுகங்களை நுகர்ந்து, இறுதியிலே பத்தினியோடு நீ முத்தியடைவாய்" என்று, பிரதிசாபமிட்டுப் போய், அத் துருவாசமுனிவர் அக்கேதாரேசுவரரைப் பூஜித்துக் கொண்டிருந்தார்.

Q23;58 1211 .N14

அதன்பின்பு, மலையரையன் தனக்கு ஆசாரியாராகிய கண்ணுவ முனிவரைக்கண்ணுற்று, தன்னுடைய பத்தினியோடும் வணங்கி எதிரிலே நின்றான். அம்முனிவர் ஞானநோக்கினால், நிகழ்ந்தவைகளையுணர்ந்து, மலையரையனை நோக்கி "நீ அடைந்த சாபம் எல்லா உலகங்களுக்கும் நன்மையாகவேயிருக்கிறது. நீ இப்பொழுது ஸ்ரீ காசி க்ஷேத்திரஞ்சேர்ந்து அகஸ்திய மகாமுனிவரைத் தரிசித்து வணங்கி, அவர் அருளிச்செய்யும் வழியே ஒழுகுவாயாக" என்று சொல்லியருளினர்.

உடனே அம்மலையரையன் மனைவியோடும் ஸ்ரீ காசிப்பதி சேர்ந்து கங்காநதியிலே மூழ்கி, விசுவேசரையும், விசாலாட்சி தேவியாரையும், அன்னபூரணியம்மையையும், வயிரவக்கடவுளையும் விதிப்படி அன்புடன் பூசித்து வணங்கித்துதித்து, வலம் வந்தபின்பு, அவ்விசுவேசர் சந்நிதிக்குத் தென்புறத்துள்ள முத்திமண்டபத்தின் மத்தியிலே, அநேக முநிவர் குழாங்களாற்சூழப்பெற்று வீற்றிருக்கும் அகஸ்தியமகாமுநிவரைத் தரிசித்து, பஞ்சாங்க அஷ்டாங்க நமஸ்காரங்களால் அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி, தனக்கு நேர்பட்ட சாபமுதலியவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்தான். அதற்கு அகஸ்திய மகாமுநிவர், பேரருளோடு மலைபரையனை நோக்கி, "துருவாசமுநிவர் சாபமானது உலகத்திற்கும் உனக்கும் நன்மையைச் செய்பத்தக்கதே" என்று சொல்லியருளினார். அங்ஙனம் அருளியதைக்கேட்ட மலையரையன், அகஸ்திய மகாமுநிவரை வணங்கி, "எனக்கு எத்தேசத்திலே மானுடப்பிறவியுண்டாகும் அதனை அருளிச்செய்யவேண்டும்," என்று கேட்க, அதற்கு அம்முநிவரர் "இலக்ஷயோசனை விசாலமுள்ள சம்பூத்தீவின் மத்தியிலே, மேருமலை உள்ளது. அதற்குத் தெற்கே உன்னுடைய இமயமலைக்கும் தென்கடலுக்கும் இடையில், ஒன்பதினாயிரம் யோசனை விசாலமுள்ள பாரதவருஷத்திலே, பரதகண்டத்திலே, ஐம்பத்தாறுதேசங்கள் உள்ளன. அவைகளிலே, பிராமணர் முதலானவர்கள் தங்கள் தங்கள் வருணாச்சிரம தருமங்களிலே வழுவாமல் யாகாதிகளும், தியானாதிகளுஞ் செய்து வருகின்றார்கள். சுயம்புமூர்த்தி முதலாகிய பரார்த்தலிங்கங்களையும் உமாதேவியாரையும் சிவாகமவிதிப்படி பூசித்தற்குரியவர்கள் பூசித்து வருகின்றார்கள் தங்கள் தங்கள் கிருகங்களிலே, வாணலிங்கம் படிகலிங்கமுதலியவற்றிலே வேதசிவாகம விதிப்படி ஆன்மார்த்த பூசைக்குரியவர் ஆன்மார்த்த சிவபூஜைசெய்து வருகிறார்கள். அததேசங்களிலே சோழதேசம் சிவபிரானுக்கு இடக்கண்போலும், சேரதேசம், வலக்கண்போலும் பாண்டிதேசம் சோதிமயமாகிய நடுக்கண்போலும் உள்ளன. அப்பாண்டிநாட்டிலே, குலசேகரபாண்டியனென்னும் அரசன், பிரபுவாய் எப்பொழுதுஞ் சைவாசாரங்களை அநுட்டிக்கின்றவனாய், சிவலிங்காராதனஞ் செய்கின்றவனாய், குடிகளைக்காப்பதில் முயற்சியுள்ளவனாய், சமஸ்தயாகங்க

ளையுரு [illegible] சூரனுர். ஏகச்சக்கராதிபதியாய், மதுரைமாநகரத்தில் அரசாண்டு வருகின்றான் அ[illegible]னுக்குப் புத்திரன் இன்மையால் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரரேஸ்வரரைத் தினந்தோறும் மகிழ்ச்சியொடு தரிசித்து அப்புத்திரப்பேற்றின் பொருட்டுப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அம்மதுராபுரியின் மகிமை எனக்கு மாத்திரந்தெரியும். மற்றொருவருக்குந் தெரியாது. அம்மகிமையிற் சிறிது கேட்பாயாக எங்ஙனமெனில், அத்திருப்பதியிலே அறுபத்துநாலு கலைகளுஞ் சித்தியாகின்றன. பிரமதேவருடைய பரிமேதவேள்விமுடிவிலே சாபம்பெற்ற சரசுவதிதேவியின் அம்சபூதர்களான சங்கப்புலவர்கள் அனைவரும் சமஸ்த தேசங்களிலுஞ் சஞ்சரித்துப் பின்பு மதுராபுரியை அடைந்தனர். அவர்களுடைய சித்தங்களும், வித்தைகளும், பெரிதுந் தெளிவுபெற்றுள்ளன. அவர்கள் அநேக தேசங்களிலே தனித்தனி அவதரித்தவராயினும் நெடுங்காலம் அம்மதுரைச்சங்கத்திலே அனைவருங்கூடி அமர்ந்தனர். மற்றைய நகரங்கள் வியஷ்டிரூபமாயுள்ளன. மதுரைமாநகரஞ் சமஷ்டிரூபமாயுள்ளது. அந்தக்ஷேத்திரமான்மியத்தைக் கேட்பதினால் பாவக்கூட்டங்கள் நாசமடைகின்றன. அப்பதியிலே வதிகின்ற மாநுடர் ஜீவன்முத்தர்களே அதில் ஐயமில்லை. அம்மதுரையம்பதிக்குக் கிழக்கே புஷ்பவனமும், தெற்கே சத்தியகிரியும், மேற்கே ஸ்ரீ பத்திரிகாபுரமும், வடக்கே இடபகிரியும் என்னும க்ஷேத்திரங்கள் உண்டு. அவ்விடபகிரியில் முருகக்கடவுளின் பாதசரத்திலிருந்து ஒரு நதியுண்டாயிருக்கிறது. அதற்கு நூபுரகங்கையென்னும் பெயர் உலகத்திலே பெரிதும் வழங்கப்படுகின்றது. அம்மலையின் கீழ்ப்பிரதேசத்தின் அருகே விஷ்ணுமூர்த்தி பரமசுவாமி யென்னும் பெயருடன் பிரசித்தியோடு வசித்து, அப்பருவதத்தில் அமர்ந்தருளும் முருகக்கடவுளை இருதயத்திலே தியானித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இங்ஙனங் கீழேகூறிய புஷ்பவன முதலிய நான்கு க்ஷேத்திரங்கள் புடைசூழப்பெற்று நடுநாயகமாய், மிகப்பரிசுத்தமாய், அதிரகசியமாயுள்ள மதுரைநகரம் ஸ்ரீ சக்கரவடிவாயிருக்கிறது அதனடுவே விந்துவிருக்கிறது. அவ்விந்துவினடுவே சாமளபீடத்திலே ஸ்ரீ மீனாக்ஷி தேவியார் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அந்த விந்துவின் ஈசானதிசையிலே காமேசரென்னும் பரமசிவன் சுந்தரேசரென்னும் பெயருடன்

மூலலிங்கநடுவே அமர்ந்தருளுகின்றார் அவ்விலிங்கத்தின் [illegible]யுள்ள முக்கோணத்துக்கு ஆடிவீதியென்றும், அதன் புறத்தேயுள்ள அஷ்டகோணத்துக்குச் சித்திரைவீதியென்றும, அதன் புறத்தேயுள்ள தசகோணத்திற்கு ஆவணிவீதி யென்றும், அதற்குப்புறத்திலுள்ள பதினன்கு கோணத்துக்கு மாசி வீதியென்றும் அதற்குப்புறத்திலுள்ள அஷ்டதளங்களுக்குத் தைவீதியாகிய கோட்டைவீதியென்றும் பெயர் உண்டு. அதற்குப்புறத்தே பதினறுதள ஸ்தானங்களில், இந்திராதிலோகபாலர்களாலே சிவ லிங்கங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப்புறத்தேயுள்ள மூன்று விருத்தங்களிலே, யோகினிகளும், வயிரவக்கடவுள் முதலானவர்களும் இருக்கின்றார்கள். அந்நகரத்து நான்கு வாயில்களில் மேற்கூறியவாறே கிழக்கே திருப்பூவனமும், தெற்கே திருப்பரங்குன்றமும், மேறகே திருவேடகமும், வடக்கே இடபகிரியுமான நான்கு ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. பிரசன்ன ஸ்ரீபுரமென்னும் இந்நகரத்துக்குப் பண்டிதர்கள் மதுரை, நீபாரணியம் * முதலான திருப்பெயர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். சிதம்பரமுதலான சிவக்ஷேத்திரங்களிலே, போகாங்கமாகிய பள்ளியறைக்காலத்திலே, அம்சபூதச்சொக்கரென்று சொல்லப்படுகிறார். இந்த ஸ்ரீ சக்கரமாகிற திருவாலவாயின்கண்ணே போகாங்கமாகிய பள்ளியறைக்காலத்திலே, காமேசுவரரே பள்ளியறைச் சொக்கராகவிருக்கிறார். அந்தச் சொக்கர் காமேசுவரியாராகிய மீனாட்சிதேவியாராலே இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் சேவிக்கப்படுகிறார். அம் மீனாட்சி தேவியாருக்குக் காலபேதத்தினலே அஷ்டமூர்த்தி பேதமுண்டு. எப்படியெனில், பிராதக்காலத்தில், பாலை என்றும், ஆறு நாழிகைமுதல் ஏழுநாழிகை வரையில், புவனை என்றும், பன்னிரண்டு நாழிகைமுதல் பதின்மூன்று நாழிகை வரையில், கௌரி என்றும், மத்தியானகாலத்தில், யாமளை என்றும், சாயங்காலத்தில், மாதங்கி என்றும், அர்த்தயாமகாலத்தில், பஞ்சதசி என்றும், பள்ளியறைக்கு எழுந்தருளுங்காலத்தில், சோடசி என்றும்,

---

* அத்திருமாநகரின் பேர் சிவனகரங்கடம்பவனமமர்ந்தோர் சீவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரந்திருவாலவாய் மதுரை முடியாஞானம்
புத்திதரும்பூவுலகிற் சிவலோகஞ் சமட்டிவிச்சாபுரந்தென்கூடல்
பத்திதரு துவாதசாந்தத்தலமென்றேதுவினற் பகர்வர்நல்லோர்

மீட்டுந்திருவநந்தலில், சுவாமி பள்ளியறையினின்று எழுந்தருளுஞ் சமயத்திற்குமுன், மகாசோடசி என்றுமாம், ஆகையால், போகாங்கமாகிய அத்திருவநந்தல் சமயத்தில், மானுடருக்குத்தரிசனம் கிடைத்தல் அருமையாம். அத்திருவநந்தல் தரிசனஞ்செய்யாதவர்களுக்குப் பாசமோசனம் உண்டாகாது. இம்மதுரை சொன்ன ஸ்ரீபுரமானதால், தேவியார் ஆராதனம் முதலிலே செய்யவேண்டும். அங்ஙனஞ்செய்யாவிடில், காமேசர்பெரிதுங் கோபங்கொள்ளுவார். பூசாதிரவியங்களெல்லாவற்றையும் இரண்டாகப்பிரித்து முதலிலே தேவியாருக்கு அபிஷேகமுதலியன நடாத்தி ஆராதனை செய்தபின்பு, பிறபாகத்தைக்கொண்டு காமேசருக்கு ஆராதனஞ்செய்தல்வேண்டும். இங்ஙனம் உலகங்களுக்கு அம்மையப்பராகிய இருவருக்கும் ஆராதனம் நடத்தமுடியாதவர் அம்மைக்கு மாத்திரம் ஆராதனம் நடத்துவதே அமையும். குளாகமத்திற் கூறப்பட்ட பூஜை இத்திருவாலவாய்க்குப் புறத்தேயுள்ள இடங்களிலே செய்யத்தக்கது. இத்திருவாலவாயினிடத்தே சித்தாந்தமாகிய காமிகாதி சிவாகமங்களினாலே ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசுவரருக்குப் பூஜை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நியாசமும், அர்ச்சனையும், நவாவரண பூஜையும் அவசியஞ்செய்யவேண்டும். இவையன்றி மற்றவைகளெல்லாம் காமிகாதி யாகமப்படி செய்யவேண்டும். இங்ஙனம் மீனாட்சிதேவியாருக்குக் காமேசுரராலே அருளிச்செய்யப்பட்டது. அதை உனக்குக்கூறினேன். ஆகையால் அம்மையை முதலிலே பூஜித்துப்பின்பு சுந்தரேசுவரரைப் பூஜிக்கவேணடும். இந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு * ஒப்பானது ஒன்றுங்கிடையாது. இப்பதியிலே குலசேகரபாண்டியனுக்கு மகிழ்ச்சியோடு நீ புத்திரனாகக்கடவாய். உன்னுடைய பத்தினி சோழராஜனுக்குப் புத்திரியாகக்கடவது. நீ அந்தப்பெண்ணை மணந்து மதுரையம்பதியை ஆளுவாய்" என்று திருவாய்மலர்ந்து அகஸ்தியமகாமுனிவர் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

---

* திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந் தெய்வமணஞ்செய்யபூத்த
மருவார்பொற்கமலமிகர் தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின் மருங்கின்ஞான
வுருவாகியுறை சோமசுந்தரன் போலிகபரந்தருலவா வீடு
தருவானு முப்புவனத்திலுமில்லை யுண்மையிது சாற்றின்மன்னே.

பின்பு அவ்வாறே மலையரையன் குலசேகரபாண்டியனுக்குப் புத்திரனானான். அப்பாண்டிநாட்டில், மலயாசலமானது துவஜாகாமாக வுயர்ந்துள்ளது. அந்தப் பொதியமலையில், அகஸ்தியமகாமுனிவர் பத்தினியோடு எப்பொழுதும் இருக்கின்றார். குலசேகரபூபாலன் "புத்திரன் பிறந்தவுடன் தன் பத்தினியோடு அங்கே தங்கி, புத்திரனுக்கு ஜாதகர்மமுதலிய கிரியைகளைச்செய்து, மலயத்துவசன்" என்று நாமகரணஞ்செய்தான். அந்தணர்முதலிய நான்கு வருணத்தாரும் "அகஸ்தியமகாமுனிவர் அநுக்கிரகத்தினால் பெற்ற புத்திரனுக்கு அம்முனிவர்க்கு உறைவிடமாகிய மலையினது பெயரை யிட்டது பெரிதும் அழகாயிருக்கிறது." என்று மகிழ்ந்து புகழ்ந்தனர். அம்மலயத்துவஜன் பிறைமதிபோல முறையே வளருவானாயினான். ஐந்தாவது பிராயத்திலே, வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்று சமஸ்கிருதம், திராவிடமுதலிய பாஷைகளிலும், யானையேற்றம், குதிரையேற்றம் முதலியவற்றிலும் வல்லவனானான். பின்பு ஆறுவது பிராயத்திலே, குலசேகரபாண்டியன் தன்னுடைய குலாசாரியரைக்கொண்டு புத்திரனுக்கு உபநயநஞ் செய்வித்து வேதவேதாங்கங்களையும் தநுர்வேதத்தையும், அஸ்திரப்பிரதியஸ்திர மந்திரங்களையும் முறையே சொல்லுவித்தான். பின்பு புத்திரனுக்கு மணப்பருவம் வந்தவுடனே, சோழராஜனுடைய புத்திரியை விவாகஞ்செய்யக் கருதி முதியோரை அனுப்பி வினவிச் சம்மதித்த பின்னர், அரசர்முதலாயினோர்க்கு விவாக பத்திரம் விடுத்து, மணமண்டபம் நிர்மாணஞ்செய்துகொண்ட பின்பு சுப முகூர்த்தத்தில், சோழராஜன், தன்னுடைய மனைவியையும், மற்றுஞ் சுற்றத்தாரையும், தன்னுடைய ஆசாரியரையும், மற்றைய அந்தணர் முதலானவர்களையும் மற்றும் விவாஹத்திற்கு வரத்தக்கவரையும் தனது அரண்மனைக்கு அழைப்பித்து, அவரவருக்கேற்ப உபசரித்து, அனைவரையும் விவாக மண்டபத்தில் இருத்திய பின்பு, சோழராஜன் எழுந்து நின்று, பெரிது மகிழ்ச்சியோடு மருகனுக்கு மதுபர்க்கங்கொடுத்து, தன்னுடைய புத்திரி காஞ்சனமாலையாகிய கன்னிகையைத் தானஞ்செய்தான். பின்பு மலயத்துவஜனும் காஞ்சனமாலையும் மற்றும் மணச்சடங்குகளை விதிப்படி முடித்தனர். பின்னர் அவ்விருவரையும் சிங்காசனத்தில் ஏற்றி, குலசேகரபாண்டியன் மகுடாபிஷேகஞ் செய்து மலயத்துவஜனுக்கு

முடிசூட்டினான். பின்பு குலசேகரபாண்டியன், மணக்கோலங் காண வந்தவர் அனைவர்க்குந் தக்கபடி சம்மானஞ் செய்து, தத்தமிடங்களுக்குச் செல்ல அனுப்பினன். பின்பு புத்திரனுக்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்து சில காலஞ் சென்று அவ்வரசன் முத்தியை அடைந்தான்.

பின்பு மலயத்துவஜபாண்டியன், பூமியைப் பரிபாலனஞ்செய்து வரும்பொழுது, புத்திரப்பேற்றை உத்தேசித்து, தொண்ணூற்றொன்பது பரிமேதவேள்வி செய்தான்; செய்தும் தன் கருத்து முற்றுப்பெறுமைபற்றி, புத்திரகாமேஷ்டியாகஞ்செய்தான்; செய்யும்போது அந்தயாகாக்கினி மத்தியினின்று மீனாட்சிதேவி மூன்று பிராயத்தோடு மூன்று தனங்களுமுள்ளவோர் கன்னிகையாகத் தோன்றி மலயத்துவஜ பாண்டியன் முன்பு மிகமகிழ்ச்சியோடு நின்றருளினாள். உடனே மலயத்துவஜபாண்டியன் பெருமகிழ்ச்சியுற்று அக்கன்னிகையை எடுத்துத் தன்னுடைய பத்தினியிடத்தே கொடுத்து அக்கன்னிகைக்கு மூன்று தனங்களுடைமையால், தடாதகையென்று நாமகரணஞ் செய்தான். பின்பு தக்க பருவம் வந்தபின்பு தடாதகைப்பிராட்டியாருக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்து முடிசூட்டி அரசாட்சியை ஒப்புவித்துச் சுவர்க்கலோகஞ் சேர்ந்தான்.

தடாதகைப்பிராட்டியார் கன்னிகையாராய் வீற்றிருந்து அரசாட்சிசெய்துவந்தார். சிலகாலஞ் சென்று திக்குப்பாலகரை வென்று திருக்கைலாசபதியாகிய சுந்தரேசுவரரைத் திருமணஞ்செய்து, அந்தக் காமேசராகிய சுந்தரேசருக்குத் தம்முடைய அரசாட்சியை மகிழ்ச்சியுடன் கொடுத்து, அவர் ஆஞ்ஞையின் வழியிலே நின்று மாதாவுடன் அந்தப்புரத்தில் அமர்ந்திருந்தார்.

சுந்தரேஸ்வரர் சுந்தரபாண்டியரென்னும் திருப்பெயர் பூண்டு, திருநந்திதேவர் முதலாயினரை அமைச்சர் முதலாயினராக்கி, அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்தார். இருக்கும்போது மாமியாகிய காஞ்சனமாலை பொருட்டு, எழுகடலையும் வருவித்து, அவளோடு ஸ்நானஞ்செய்தற்குச் சுவர்க்கத்திருந்த மாமனாகிய மலையத்துவஜனை

வருவித்து எழுகடற்றீர்த்தத்திலே மூழ்குவித்து, சாரூப்பிய பதவியைக்கொடுத்தருளினர். பின்பு, சுந்தரபாண்டியர் மதுரையப்பதியில் வதிந்தருளி அறுபத்தாறுயிர வருஷம் அரசாட்சிசெய்து, குமாரராகிய உக்கிரமபாண்டியருக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து வேல்வளை செண்டு கொடுத்து, தடாதகைப்பிராட்டியாராகிய தேவியாரோடும் அந்தர்த்தானமாயினர்; ஆகையால், இத்திருவாலவாய்க்கு நிகரான க்ஷேத்திரம் * கிடையாது. மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்களும் அந்த க்ஷேத்திரத்திலே தங்கினல், அப்பாதகங்கள் † நாசமாம்.

ஆதலால், தேவியே அத்திருவாலவாயில் முன்பு ஒரு சரித்திரம் நடந்திருக்கின்றது. அதனைக்கேட்பாயாக. என்னையெனில், திருப்பரங்குன்றத்துக்கு நிருதிதிக்கிலே, திருமங்கலம் என்னும கிராமத்தில், ஆத்திரேய கோத்திரத்தில், ஒரு பிராமணன் இருந்தான். அவன் வேதவேதாங்கமாதி நூல்களைக்கரை கண்டவன். வேதோக்த சிரவுதக்கிரியையும், சூத்திரோக்த ஸ்மார்த்தக்கிரியையும் பிறருக்குச்செய்விப்பதிலே சமர்த்தன் ஆயினும், வேதாந்தார்த்தங்களைப் புகழின்பொருட்டுச் சமஸ்தருக்கும் போதிக்கின்றவன். பலவழியாலும் பொருளைத்தேடுகின்றவன. நீசனிடத்துங்கொடிய தானங்களை ஏற்பவன். பெரிதுங்கொடியவன். மதுபானஞ் செய்பவன். ஸ்மார்த்தன்போலும் வேடம்பூண்டவன். எப்பொழுதும் பிறரை வருத்துகின்றவன். பிறர் மனைவியரோடு கூடுகின்றவன். கோபிசந்தனத்தால் ஊர்த்துவபுண்டரம இட்டுக்கொண்டு, விபூதி ருத்திராக்ஷங்களை இகழ்கின்றவன். அமங்கலியும், மலடியுமான மருகியுடன் சேர்கின்றவன். எல்லாச் சித்தாந்தங்களையும் நிந்திக்கின்ற

* இத்தலத்துக்கொப்பாக வொருதலமும் பொற்கமலமென்னுமிந்த
வுத்தமமா தீர்த்தத்துக் கொப்பதொரு தீர்த்தமுமெய் யுணர்வானந்த
வித்தனைய விலிங்கமிதற் கொப்பாவோ ரிலிங்கமும்பார் விண்மேலென்னு
முத்தலத்து மிலையந்த மூர்த்திதிருநாமங்கண் மொழியக் கேண்மின்.

† அன்னியதலங்கடம்மிலாற்றிய பிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல் கள்ளுண்டல் புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலின்னபாதகமனைத்து மென்றுந்
தன்னிகராலவாயில்வதிபவர் தமைவிட்டேகும்.

வன். எல்லாராலுங்கொடும்பாவியென்று பேர்பெற்றவன். அவன் அங்ஙனமிருந்தபோது, அக்கிராமத்திலே மற்றொரு பிராமணன் கத்தரித்தோட்டம் வைத்து விருத்தி செய்து, அக்காய்களைக் கொடும்பாவி தவிர மற்றைய அந்தணர் அனைவர்க்குந் தினந்தோறுங்கொடுத்துவந்தான். அக்காய்களைப் பாகஞ்செய்து அனைவரும் நுகர்ந்து மகிழ்ந்தார்கள். ஒருதினம் திருக்கோயிலுக்குச் சிவதரிசனஞ்செய்ய வந்த கத்தரித்தோட்டப் பிராமணனைக் கொடும்பாவி கண்டு, நிரேதுகமாகப்பலவாறு அவமதித்து நிந்தித்து ஒரு காலால் உதைத்தான். உடனே உதையுண்ட பிராமணன், பாண்டியராஜனிடத்தே சென்று நிகழ்ந்தவைகளைத் தெரிவித்தவளவில், பாண்டியன் அத்தாணிமண்டபத்தே அமர்ந்து, அமாத்தியர் முகமாகக் கொடும்பாவியை அழைப்பித்து, விசாரிக்கும்போது, "கத்தரிக்காய், மாம்சத்திற்கு ஒப்பானதால் அது தள்ளத்தக்கதேயன்றிக் கொள்ளத்தக்கதன்று. அதனை உண்பவனும் சண்டாளனே ஆகையால், அந்தச் சண்டாளன் ஆலயத்திற்கு வந்தமைபற்றி ஆலயத்திற்குச்சம்புரோட்சணம் செய்யத்தக்கதே ஆனதால், அப்பிராமணனை வைது உதைத்தேன்" என்று கொடும்பாவி கூறினன். அங்ஙனம் கொடும்பாவி கூறிய மொழியை அரசன் முதலாயினர் கேட்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். அப்பொழுது அகஸ்திய மகாமுனிவர் பொதியமலையினின்றும் போந்தனர். உடனே அரசன் முதலாயினர் எழுந்து அகஸ்தியமகாமுனிவரை வணங்கி, ஹே குருமூர்த்தி "வழுதுணங்காய் வரலாற்றைச் சொல்லியருளவேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதற்கு முனிவர் மொழிந்தருளுகின்றார். "ஹே பாண்டியபூபாலா, பஞ்சமேட்டிராசுரனுடைய மைத்துனன் பேரன் வார்த்தாகன் என்னும் பெயருடைய ஒருவன் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி ருத்திராட்சங்களைத் தரித்து எப்பொழுதுந் தூய்மையுடையனாய்ச் சிவபூஜை செய்துகொண்டிருந்தான். அங்ஙனமிருக்கும்போது ஒருதினம் உடையவராகிய சிவலிங்கப்பெருமானுக்குக் கவயசிருங்கத்தினாலே ஸ்ரீ ருத்திரமந்திரங்களை உச்சரித்து அபிஷேகஞ்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சமயத்திலே, வைகுண்டத்திலிருந்து கருடாரூடராக விஷ்ணு வந்தனர். வந்தவுடன் எழுந்து விழுந்து வந்தியாமல் மரம்போலிருந்தமையால், விஷ்ணு கோபித்து, "வார்த்தா

கனே கற்பமுடிவுவரையில், விரைவாக நீ செடியாகக்கடவாய் என்றும், அச் செடியில் உண்டாகிய காயும் புசித்தற்குரியதாகாது போகக்கடவது என்றும்" சபித்து, சுவேததீவுக்குப் போயினர். அதன்பின்பு வார்த்தாகாசுரராஜன், தனக்குண்டான சாபத்திற்குப் பயந்து சிவபிரானைப் பலமுறை புகழ்ந்து, விஷ்ணு சாபத்தை அகற்றும்படி பிரார்த்தித்து, மீட்டும் விசேடமாக அர்ச்சனைசெய்து சந்நிதியிலே நின்றான். நிற்கும்போது, அவ்வருட்குறியினின்று சிவபெருமான் தோன்றி, நம்மாட்டுப் பேரன்புள்ள வார்த்தாகனே, "உன்னுடைய பூஜையால் யாம் மகிழ்ச்சியுற்றேம் நமதருட்குறியை நீ பூசித்தமையால் விஷ்ணுவின் சாபத்துக்கு அஞ்சவேண்டாம். உனது நாம சம்பந்தமான வார்த்தாக சாகக்கறியானது பிராமணர்முதலான சமஸ்தருக்கும் புசித்தற்குரியதுப், சுகத்தைப் புரிவதும் ஆகுக. விஷ்ணுவுக்கும் விஷ்ணுபத்தருக்கும் உனது சாகம் உரிமையாகாது போகுக. நாம் உனது கறியின் நைவேதியத்தினால் மிக மகிழ்ந்தோம். பரான்னம் புசித்த குற்றமும் உனது சாகத்தைப் புசித்தலால் அற்றொழியும். உனது சாகமானது முள்ளோடு கூடியிருந்தால், பிதிர் சிராத்தங்களுக்கு உரித்தாகுக. நமமுடைய பூஜையை உனது கறியின்றிச் செய்தால், அது விஷ்ணு பூஜையாமன்றி நமது பூஜையாகமாட்டாது. நமது பூஜைக்குரிய நைவேத்தியங்களுள்ளே உனது சாகம் முக்கியமாதலால, நம்முடைய அன்பர்களுக்கு நீ விருப்பமுடையவனுகுக." என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமாயினர். ஆகையால் "வழுதுணங்காய் தள்ளத்தக்கதன்று. கொள்ளத்தக்கதே" என்று சொல்லி அகஸ்தியமகாமுனிவர் ஆகாயமார்க்கமாக ஸ்ரீ காசிக்ஷேத்திரஞ் சேர்ந்தனர். உடனே பாண்டியராஜன் கொடும்பாவியை மரணபரியந்தம் சிறைக்களத்திற் சேர்ப்பித்தான். பின்பு பாண்டியன் வார்த்தாகபால வேதியனை நோக்கி, "இனி, கொடும்பாவிக்கு அஞ்சாதே" என்று தனமுதலியவற்றால் உபசரித்துக் கிருகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு, அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்தான். பின்பு அக்கொடும்பாவி சிறைக்கூடத்தில் விலங்குடன் கிடந்து பசியால் வருந்தித்தானே மரணமாயினன். உடனே இயமதூதர் வந்து அக்கொடும்பாவியைப் பாசத்தாற் கட்டிஇயமராஜனிடத்துக் கொண்டுபோய் விட்டனர். அப்பொழுது

இயமன் சித்திரகுப்தனை அழைத்து, விசாரித்து, அக்கொடும்பாவியைக் காலசூத்திரமுதலிய நிரயங்களிலே சற்பமுடிவுவரையிற் போடும்படி ஆஞ்ஞாபித்து அந்தப்புரத்துக்குச் சென்றனன். இயமன் ஆஞ்ஞைப்படி அக்கொடும்பாவி சிலகாலம்வரை நரகங்களிலே துன்பம் அநுபவித்து, திருவாலவாயில் மரணமுற்றமையினாலே சிவாஞ்ஞைபற்றி அம் மதுரையம்பதியின் அக்கினிதிக்கிலே, சிந்தாமணியென்னும் கிராமத்தில், தாமந்த இடையன் குலத்தில், தள்ளுபட்ட ஓரிடையனுக்குப் பிள்ளையாகப்பிறந்தான். முன் செய்த தீவினையால், எப்பொழுதும் பிராமணரை நிந்தித்தல், கள்ளுண்டல், பிறர் மனைவியரைப்புணர்தல், கள்ளர்க்கு ஒற்றுமையாயிருத்தல், புலால்விற்றல், சைவவைணவங்களை நிந்தித்தல், ஒரு கொள்கையுமின்றி நாஸ்திகனுயிருத்தல் என்னுங் கொடுஞ்செய்கைகளுடையவனுயிருந்தான். "அப்பாவியைப் பிறவிக்கடலினின்றும் எடுத்து முத்திக்கரையிற் சேர்க்கவேண்டும்" என்று, சுந்தரேசர் திருவுளங்கொண்டு, சமீபத்திலிருக்கிற மீநாட்சிதேவியை நோக்கி ஹே தேவீ, "அக்கொடும்பாவியாகிய இடையனுக்கு முத்தி கொடுக்கவேண்டும். அவன் கொடும்பாவியாயினும் எப்பொழுதும் நமதருளினாலே வேளாண்மை நிமித்தம் பசுக்களைப் பரிபாலனஞ்செய்து வருகின்றான். ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் ஒவ்வொரு குரோசதூரபூமி சேர்க்கின்றான். ஆயினும், பிராமணர் பூமிதவிர மற்றையோர் பூமிகளைச் சேர்க்கின்றான் தரிசுகளான காடுகளைத் திருத்துவதிலே பெரிதுங்கருத்துடையவன். இப்பெற்றியுடையானுக்கு முத்திகொடுத்தால் நமக்குப் பெரும் புகழாம். அதற்கு வேண்டும் உதவி நீ செய்யவேண்டும். அஃதென்னையெனில், தேவீ. நீ பசுவாகி, அவ்விடையன் வயலிலேயுள்ள பயிரை மேய்வதுபோலக் காட்டினால், அவன் தடிகொண்டு அடிக்கவருவான் அப்போது நீ ஓடுதலைச்செய்தால் அவனும் வேகத்துடனே உனது வாலைக் கைகளாற் பற்றிக்கொண்டு ஓடிவருவான் நீ இத்திருப்பதியின் கோட்டைவீதி முதல் அஞ்சு வீதிகளிலும் வலம் வருமுறையாகவே சுற்றிக்கொண்டு, ஆடிவீதியில் நமது சந்நிதியிலிருக்கின்ற இடபத்தின் பின்னே அக்கொடும்பாவியைத் தள்ளிவிட்டுப் பசுவடிவை ஒழித்து நமதருகிலே தங்கக்கடவாய்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். தேவியாரும் சிவபிரான் ஆஞ்ஞைப்படி உடனே கோவடி

வெடுத்து, அக்கொடும்பாவியின் கழனியிலே போய் மேய்வதுபோல நின்றார். உடனே அவ்விடையன் அப்பசுவைத் தடிகொண்டு புடைக்கவரும்போது, அஞ்சி ஓடவும், அதன் வாலை அவ்விடையன் கைகளால் நன்றாகப் பற்றிக்கொண்டு தொடர்ந்து, கீழ்திசை முதலாக முறைப்படி சோட்டைவீதி, மாசிவீதி, ஆவணிவீதி, சித்திரைவீதி, ஆடிவீதி என்னும் ஐந்து திருவீதிகளையுஞ் சுற்றிக்கொண்டு ஆடிவீதியிலே சுந்தரேசுவரரது சந்நிதியிலிருக்கிற இடபதேவரின் பின்புறத்தே அவ்விடையனை வீழ்த்தி, கோவுருவை மறைத்துத் தேவுருவங்கொண்டு சுந்தரேசருடனே ஆலயத்தில் அமர்ந்தருளினர். விழுந்தவன் தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூக்குமசரீரத்தோடு தேவவிமானத்தேறித் தேவர்கள் உபசரிக்கும்படி நிற்கும்போது, சுந்தரேசர் உமாதேவிசமேதராக இடபாரூடராய்த் தரிசனங்கொடுத்து, கோபாலா! உன்னாற் செய்யப்பட்ட பாவக்கூட்டம் முழுவதும் நம்முடைய கருணாலேசத்தாலே ஒழிந்தது. ஆகையால் நீ சுத்தாத்மாவாய் நித்தமும் நமது கயிலாயத்திலே வசிப்பாய்." என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, உனக்கு முத்திகொடுத்த இத்தினமாகிய மார்கழிமாசத்துக் கிருஷ்ணபட்ச அட்டமியில், யாவராயினும் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநஞ்செய்து, நித்த நியமங்களை நிறைவேற்றி, சூரியோதயகாலத்தில், கிழக்குத்திசைமுதலாகத் தொடங்கி, அன்புடன் வாக்கினாலே வேதபாராயணமாதல், ஸ்ரீ ருத்திரபாராயணமாதல் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர ஜபமாதல் செய்துகொண்டும், மனசினாலே, ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசுவரரைத்தியானித்துக் கொண்டும் காயத்தினாலே தைவீதியையும், மாசிவீதியையும், ஆவணிவீதியையும், சித்திரைவீதியையும், ஆடிவீதியையும், சுவாமிகோயில் இரண்டாம்பிரகாரத்தையும், முதற்பிரகாரத்தையும், அம்மைகோயில் இரண்டாம் பிரகாரத்தையும் முதற் பிரகாரத்தையும் வலம்வந்து, சித்திவிநாயகக்கடவுளையும், முருகக்கடவுளையும், மீனாட்சியம்மையையும் நமஸ்கரித்து, தரிசித்து, துதித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, பள்ளியறைக் காமேசுவரியம்மையையும் மனசினாலே சிந்தித்துக்கொண்டு, வலமுறையாகச் சுவாமிசந்நிதிக்குப்போய், நமஸ்கரித்து, துவஜஸ்தம்பத்துக்கு ஈசானதிக்கிலிருக்கிற கனகரத்ந சபையிலே திருநிருத்தஞ்செய்யும் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியைத்தரிசித்துத்துதித்து வலம்வந்து, பின்பு மூலலிங்கமூர்த்தியைத்

தரிசித்துத்துதித்து, வெள்ளியம்பலவாணரையும், சந்திரசேகரரையும், தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியையும், மற்றையமூர்த்திகளையும் தரிசித்துத் துதித்து வெளியில்வந்து, சந்நிதியிலே நமஸ்கரித்து, வடதிசைநோக்கி வதிந்து, ஸ்ரீருத்திரம் பதினொருமுறையும், ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் ஆயிரத்தெட்டுருவும் மேதாவித்தியாசிற்சத்திமந்திரங்களும் ஜபித்துத் தங்கள் கிருகங்களை அடையக்கடவர்: அடைந்து, தங்கள் பொருளுக்கேற்ப நெய், தேன், தயிர், மூன்றோடு சிவபத்தர்களாகிய அந்தணர்களுக்குப் போஜனஞ்செய்வித்துப் பின்பு சேஷத்தைப் புசித்து ஆசீர்வாதம் பெறக்கடவர். ஆகையால் புத்தி முத்திகளை விரும்புவோர் வருஷந்தோறும் முறையாக இங்ஙனம் நடத்தல் வேண்டும். மார்கழிமாசம் அபரபட்சத்து அட்டமி திதியில் எவ்விடத்தேயிருப்பினும், அவ்விடத்துள்ள சிவாலயத்திலே சுந்தரேசுவரரை மனசிலே தியானித்துக்கொண்டு, ஏழுவீதிப்பிரதட்சிணத்தையுஞ் செய்யவேண்டும். அப்படி ஏழுவீதியில்லாவிடில் இருக்கிறவீதியில், ஏழுபிரதக்ஷிணஞ் செய்து, முன் சொல்லியவண்ணம் ஸ்ரீ ருத்திரபாராயணமுதலியன செய்தல் வேண்டும். சிவாலயமில்லாதவூரில் வில்வவிருட்சத்தைப் பிரதக்ஷிணமுதலியன செய்தல் வேண்டும். பிரதக்ஷிணஞ் செய்யாதவரையில் பாசக்கட்டு மாநுடர்க்கு நீங்காது. வலம்வரும்போது எறும்புக்குழிகளுக்கு அரிசியிட வேண்டும். அவ்வரிசியிடுபவன் இலக்ஷப்பிராமணபோஜனஞ் செய்வித்த பலனை அடைவான். அட்டமிப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதால், ஒரு அடிக்கு ஒரு * அசுவமேதயாகஞ்செய்த பலன் உண்டாகும். எந்த வருணத்து ஆடவராயினும், மகளிராயினும், சண்டாளராயினும் பிரதக்ஷிணம் புரிந்தால், அவர் முத்தியடைவது நிச்சயம்.

---

* அடிதொறு மசுவ மேத யாகத்தின் பலமதாகும்
படிதனைப் பார்த்து மெல்லப் பதத்தினை வைத்துக் கீட
மடியுமெய் வருந்து மென்றே மனந்தனி லுருகிச் செல்க
வடிகளா லயத்து வட்டத் தகத்துனி யமலன் பாதம்.

நிறைந்த கர்ப்பிணிதானெண்ணெய் நிறைகுடந்தலையின்மீதே
யுறைந்திடநிகளங்காலினுறமெலநடத்தல்போல
மறந்திடாதமலன்பாதமனத்துறவலமுஞ்செய்க
சிறந்தவைந்தெழுத்துஞ்செப்பிச்செபவடங்கரத்திற்சேர்த்தே.

171620

தைவீதிமுதலாக ஏழுவீதியும வலம்வரமுடியாதவர் ஆடிவீதியையே ஏழுமுறை வலஞ்செய்தால் ஏழுவீதியும் வலஞ்செய்த பலனை அடைவார். பின்னும ஸ்ரீ ருத்திரபாராயணம் ஒருமுறை செய்தாலும், பதினொருமுறை செய்த பயனை அடைவார். ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் நூற றெட்டுருஜபஞ் செய்தாலும் ஆயிரத்தெட்டுரு ஜபஞ்செய்த பயனை அடைவார். சிவபத்தியுடைய வேதியர் பதினொருவருக்காவது, சைவ சந்நியாசி ஒருவருக்காவது அன்புடன் பூசித்து அன்னம் உண்பித் தாற்பெரும்பயன் பெறலாம். இவ்வாறு சுந்தரேசுவரர் மீனாட்சிதேவி யாருக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்து தேவியாரோடு மூலலிங்கத்தில் அந் தர்த்தானமாயினர் என்று ஆசாரியர் மாணாக்கனுக்கு அருளிச்செய் தார். பாசநீக்கத்தின் பொருட்டு உமாதேவிசமேதராகிய பரசிவோ பாசனைசெய்து பரசிவபூஜைசெய்தல் வேண்டும். முத்திக்கு நேரே காரணமாகிய சிவஞானம் ஆசாரியர் திருவருளாலன்றிக் கிட்டாதா கையால் அவ்வருட்குரவரது திருவடிகளையே வழிபடல் வேண்டும். இம்முறையாக, ஸ்கந்த புராணத்திலே, பிரமசங்கிதையிலே, முப்ப த்து நான்காம் அத்தியாயத்திலே, குருகீதையிலே கூறப்பட்டிருக் கின்றது.

அஷ்டமிப்பிரதக்ஷிணமான்மியம் முற்றியது.

பிரமோத்தரகாண்டம்.

கண்ணுதலாலய நோக்குங்கண்களே கண்கள்
கறைக்கண்டன்கோயில் புகுங்கால்களே கால்கள்
பெண்ணொரு பாகனைப்பணியுந் தலைகளே தலைகள்
பிஞ்ஞகனைப்பூசிக்குங் கைகளே கைகள்
பண்ணவன்றன்சீர்பாடு நன்னாவே நனாப்
பரன்சரிதையே கேட்கப்படுஞ் செவியே செவிக
ளண்ணல் பொலங்கழலிணைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்ச
மண்ணடிக்கீழடிமைபுகு மடிமையே யடிமை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.
ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தன் திருவடி வாழ்க.

171690

உ

சிவமயம்

மதுரை மேலமாசி வீதி

ஸ்ரீ குமரன் திருவருட் சங்கம்.

திருவருண் ஞானச்செல்வர்கட்கு விஞ்ஞாபனம்.

ஐயன் மீர்!

வருடந்தோறும் வைகாசி மாதத்து வைசாக நக்ஷத்திரத்தில் திருப்பரங்குன்றம் ஸ்ரீ விசாகப்பெருமானுக்கு மஹாபிஷேகப்பாற்குடப்பணியும் அவண் குருபூசை மகேசுவர பூசைப்பணியும் குமரன் திருவருளாற்செய்து வருகின்றமையால் ஸ்ரீ குமரன் திருவருட் சங்கமெனத் திருவருண் ஞானப் பெரியோர்களின் ஆசீர்வாதத்தால் மேலமாசிவீதி S. கலியாணசுந்தரம்பிள்ளை கிருகத்தில் தாபிக்கப்பெற்று நடைபெற்று வருகின்றது.

முழுமுதற் கடவுள் சிவபரம்பொருளே என்பதையும், ஆன்மவர்க்கமாகிய நாமெல்லாம் அப்பரம் பொருளுக்கு மீளா அடிமை என்பதையும், ஆன்மாக்கள் மாறிமாறிப் பிறப்பிறப்பெய்துதற்குக் காரணமாகிய பாசக் கட்டை அப்பரம்பொருளின் அருளா லறுக்கவேண்டு மென்பதையும், அவ்வருளைப் பெறுதற்குக் குருலிங்க சங்கம சேவை செய்யவேண்டு மென்பதையும், ஆன்மாக்களுய்தற் பொருட்டுக் கருணையினாற் சிவபிரான் கொண்டருளிய மூர்த்த லக்ஷணங்களிற் சுப்பிரமணிய மூர்த்தமுமொன்றெனச் சிவமும் சுப்பிரமணியமும் அபேதமென்பதையும், பின்னும் சைவாசார விதி விலக்குகளையும், பிரதி ஞாயிற்றுக்கிழமைகள் தோறும் இச்சங்கத்தின் அங்கத்தினரைக்கொண்டும பிரதி மாசங்களின் கடைசி ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களில் மிகச் சிறந்த பெரியோர்களைக் கொண்டும் உபந்நியாசக முகமாக யாவரும் உணர்ந்துய்யுமாறு போதிப்பிக்கவும் இவையிற்றிற்காதாரமான பன்னூல்களையுந்திரட்டிக் குமரவிலாசம் என ஒரு புதக லைப்ரெரி வைக்கவும் மேற்சொல்லிய பாற்குட முதலிய திருப்பணிகளைச் செய்து வருதலுமே இச்சங்கத்தின் நோக்கமாகக் கொண்டு நடைபெற்று வருகின்றது.

ஆதலால் திருவருண் ஞானச்செல்வர்களாகிய தாங்களெல்லாரும் ஒவ்வொரு உபந்நியாசங்கட்கும் விஜயம் செய்து சிரவணானந்தமெய்தி இச்சங்கம நீடூழி வாழ்ந்து வரும்படி ஆசீர்வதிப்பதோடு இச்சங்கத்திற்கு வேண்டியவற்றை மனமவாக்குக்காயங்களாற் செய்து பரிபாலித்து வரும படிக்கும பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

சங்கம் அதிபர்,

S. கலியாணசுந்தரம் பிள்ளை,

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் ஆதீனவித்துவான்
லேட் சுந்தரலிங்கம் பிள்ளையவர்கள் குமாரர்.

6/1316
மேலமாசி வீதி,
மதுரை.